

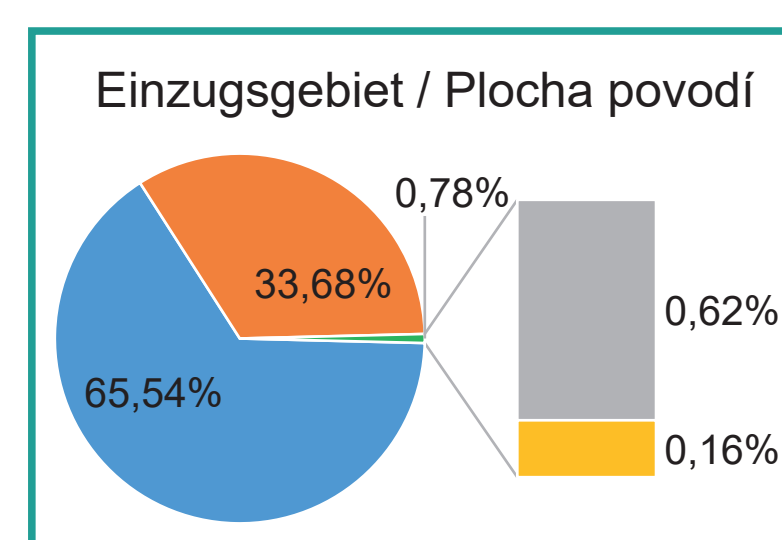
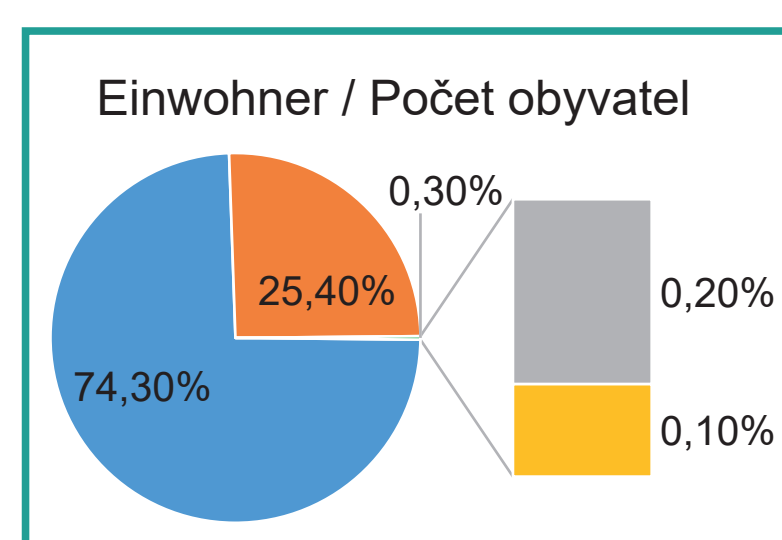
Im Einzugsgebiet der Elbe, die im Riesen-gebirge entspringt und in die Nordsee mündet, leben fast 25 Millionen Menschen. Die wichtigsten Nebenflüsse (in der Reihenfolge ab Elbequelle) sind Moldau, Eger, Schwarze Elster, Mulde, Saale und Havel.

V povodí Labe, které pramení v Krkonoších a ústí do Severního moře, žije téměř 25 milionů obyvatel. Nejdůležitějšími přítoky (řazeno od pramene Labe) jsou Vltava, Ohře, Černý Halštřov, Mulde, Sála a Havola.

Einteilung der Elbe	Elbeabschnitte	Elbelänge [km]	Einzugsgebiet [km²]
Obere Elbe	Elbequelle bis Schloss Hirschstein	463	54 170
Mittlere Elbe	Schloss Hirschstein bis Wehr Geesthacht	489	80 843
Untere Elbe	Wehr Geesthacht bis Mündung in die Nordsee an der Seegrenze bei Cuxhaven-Kugelbake (Elbe-km 727,7); dieser Abschnitt wird auch als Tideelbe bezeichnet, weil er durch Ebbe und Flut beeinflusst wird; ab dem Elbe-km 654,9 handelt es sich um ein Übergangsgewässer	142	13 255
Elbe gesamt	Elbequelle bis Mündung in die Nordsee	1 094	148 268

■ D ■ CZ ■ AT ■ PL

Rozdělení Labe	Úseky Labe	Délka Labe [km]	Plocha povodí [km²]
Horní Labe	od pramene Labe po zámek Hirschstein	463	54 170
Střední Labe	od zámku Hirschstein po jez Geesthacht	489	80 843
Dolní Labe	od jezu Geesthacht po ústí do Severního moře na hranici s mořem u Cuxhavenu-Kugelbake (říční km 727,7); tento úsek je označován také jako slapový úsek Labe, protože je ovlivňován mořským přílivem a odlivem; od říčního km 654,9 se jedná o brakické vody.	142	13 255
Labe celkem	od pramene Labe po ústí do Severního moře	1 094	148 268

Das Einzugsgebiet der Elbe gehört zur gemäßigten Klimazone und liegt im Übergangsbereich vom mehr maritim zum mehr kontinental geprägten Klima. Kontinentaler Einfluss kommt in verhältnismäßig geringen Niederschlagshöhen und großen Temperaturunterschieden zwischen Winter und Sommer zum Ausdruck. Das trifft für den größten Teil des Elbeeinzugsgebiets zu, wobei mit ansteigender Geländehöhe in den Mittelgebirgen die Niederschlagshöhen zunehmen. Ein eher ausgeglichener Temperaturverlauf und für das Tiefland relativ große Niederschlagshöhen – Merkmale maritimen Klimas – kennzeichnen den Bereich der Unteren Elbe.

Die Lufttemperatur beträgt im Jahresmittel im Flachland 8 bis 9 °C und in den Gipfellen der Mittelgebirge 1 bis 3 °C. Die mittleren jährlichen Niederschlagshöhen bewegen sich zwischen 1 700 mm in den Kammlagen von Riesen- und Isergebirge sowie im Oberharz und um 450 mm in Gebieten, die im Regenschatten von Mittelgebirgen liegen. Die mittlere jährliche Niederschlagshöhe für das gesamte Elbegebiet im Bezugszeitraum 1981 – 2010 beträgt durchschnittlich 665 mm (Information des DWD, 2020, basierend auf Daten von DWD und ČHMÚ).

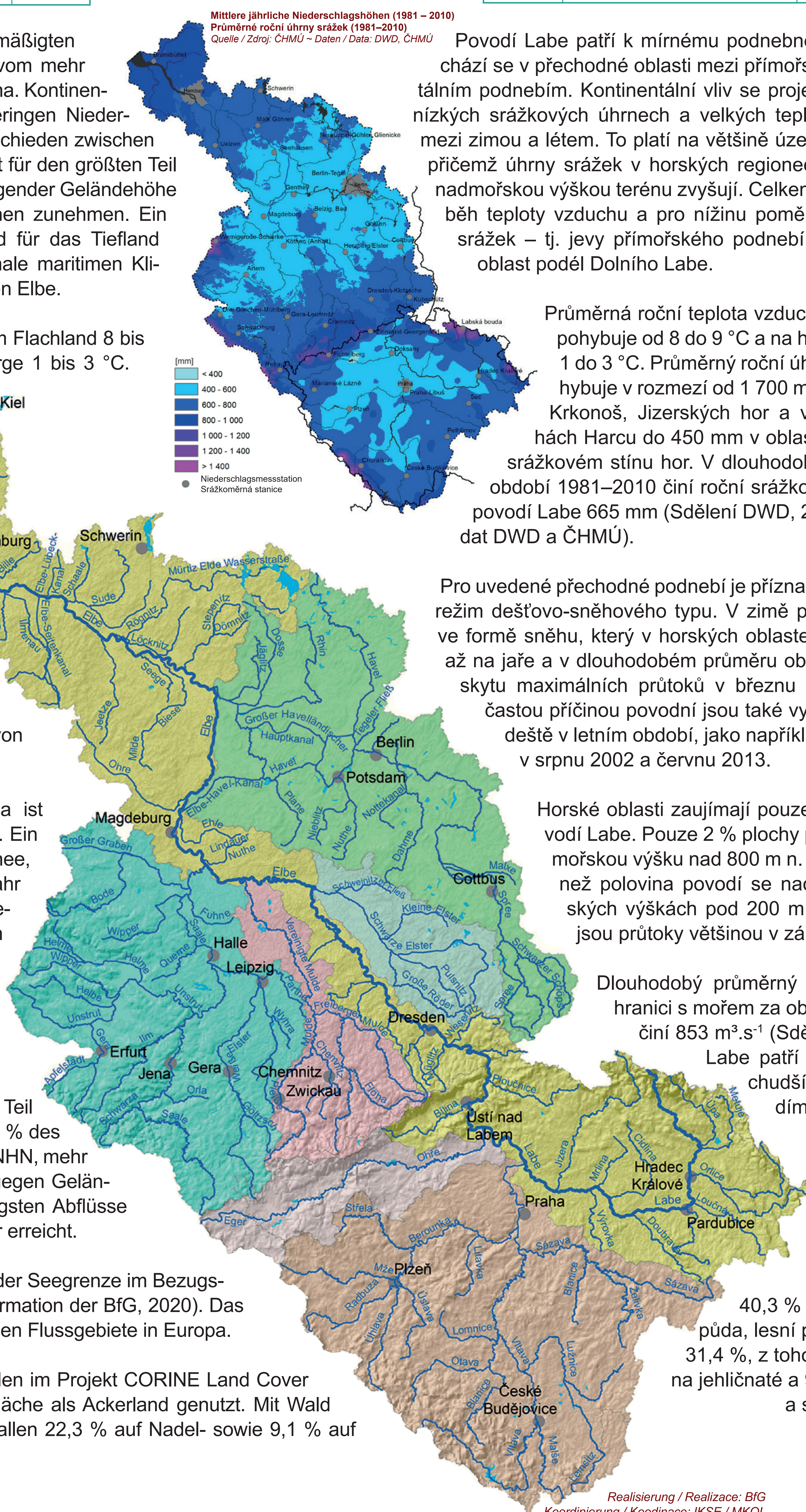
Charakteristisch für dieses Übergangsklima ist das Abflussregime des Regen-Schnee-Typs. Ein Teil der Winterniederschläge fällt als Schnee, der in den Mittelgebirgen meist erst im Frühjahr abtaut und im langjährigen Durchschnitt allgemein zum Abflussmaximum in den Monaten März und April führt. Hochwasser werden jedoch häufig auch durch regionale Starkniederschläge im Sommer verursacht, wie bei den Hochwassern im August 2002 und im Juni 2013.

Die Mittelgebirge nehmen nur einen kleinen Teil des Einzugsgebiets der Elbe ein. Lediglich 2 % des Elbegebiets erreichen Höhen über 800 m ü. NHN, mehr als die Hälfte des Einzugsgebiets weist hingegen Geländehöhen bis 200 m ü. NHN auf. Die geringsten Abflüsse werden meistens im September und Oktober erreicht.

Der langjährige mittlere Abfluss der Elbe an der Seegrenze im Bezugszeitraum 1981 – 2010 beträgt 853 m³/s (Information der BfG, 2020). Das Elbegebiet ist eines der abflussärmsten großen Flussgebiete in Europa.

Im Einzugsgebiet der Elbe werden gemäß den im Projekt CORINE Land Cover von 2018 analysierten Daten 40,3 % der Fläche als Ackerland genutzt. Mit Wald sind 31,4 % der Fläche bedeckt, dabei entfallen 22,3 % auf Nadel- sowie 9,1 % auf Laub- und Mischwälder.

Mittlere jährliche Niederschlagshöhen (1981 – 2010)
Průměrné roční úhrny srážek (1981–2010)
Quelle / Zdroj: ČHMÚ – Daten / Data: DWD, ČHMÚ

Povodí Labe patří k mírnému podnebnému pásmu, nachází se v přechodné oblasti mezi přímořským a kontinentálním podnebím. Kontinentální vliv se projevuje v poměrně nízkých srážkových úhrnech a velkých teplotních rozdílech mezi zimou a létem. To platí na většině území povodí Labe, přičemž úhrny srážek v horských regionech se s rostoucí nadmořskou výškou terénu zvyšují. Celkem vyrovnaný průběh teploty vzduchu a pro nížinu poměrně vysoký úhrn srážek – tj. jevy přímořského podnebí – charakterizují oblast podél Dolního Labe.

Průměrná roční teplota vzduchu se v nížinách pohybuje od 8 do 9 °C a na hřebenech hor od 1 do 3 °C. Průměrný roční úhrn srážek se pohybuje v rozmezí od 1 700 mm na hřebenech Krkonoš, Jizerských hor a ve vyšších polohách Harcu do 450 mm v oblastech ležících ve srážkovém stínu hor. V dlouhodobém průměru za období 1981–2010 činí roční srážkový úhrn v celém povodí Labe 665 mm (Sdělení DWD, 2020, na základě dat DWD a ČHMÚ).

Pro uvedené přechodné podnebí je příznačný hydrologický režim dešťovo-sněhového typu. V zimě padá část srážek ve formě sněhu, který v horských oblastech taje většinou až na jaře a v dlouhodobém průměru obvykle vede k výskytu maximálních průtoků v březnu a dubnu. Avšak častou příčinou povodní jsou také vydatné regionální deště v letním období, jako například při povodních v srpnu 2002 a červnu 2013.

Horské oblasti zaujímají pouze malou část povodí Labe. Pouze 2 % plochy povodí mají nadmořskou výšku nad 800 m n. m., zatímco více než polovina povodí se nachází v nadmořských výškách pod 200 m n. m. Nejmenší jsou průtoky většinou v září a v říjnu.

Dlouhodobý průměrný průtok Labe na hranici s mořem za období 1981–2010 činí 853 m³.s⁻¹ (Sdělení BfG, 2020).

Labe patří k odtokově nejchudším velkým povodím v Evropě.

V povodí Labe je dle analýzy dat projektu CORINE Land Cover z roku 2018 využíváno 40,3 % plochy jako orná půda, lesní porosty pokrývají 31,4 %, z toho připadá 22,3 % na jehličnaté a 9,1 % na listnaté a smíšené porosty.